

§ 60 Antalet ledamöter i kyrkomötet

IRENE OSKARSSON:

Fru ordförande! Jag vill bara konstatera i det här sammanhanget, att jag tror vi kan känna att vi är många här, att vi ibland funderar på om det är effektivt, om det är rationellt eller om det är meningsfullt att vi är så många. Hade jag stått här första året under förra mandatperioden hade jag svarat: Nej, det är det inte. Men man kan ju ändra sig.

För mig är det oerhört viktigt att vi är många. Ju mer jag har tagit del av de debatter och diskussioner som föregår här i våra olika nomineringsgrupper, ju viktigare känns det att vi speglar bredden av Svenska kyrkan, alla olika inriktningar som vi har inom kyrkans hägn och den geografi som vi kommer ifrån. Vi är den enda organisation som faktiskt har inskrivet i diverse styrdokument, bland annat Svea rikes lag, att vi ska finnas över hela landet. Vi kommer nog att diskutera vad det innebär också. Jag tror det är oerhört viktigt att vi är många som för dessa diskussioner, dessa samtal för att föra vår kyrka framåt, att vi lyssnar på varandra och att vi har ett demokratiskt beslutande organ, där människor kan känna att de som talar för de värderingar och de åsikter som de själva har finns där.

Jag skulle kunna se betydligt fler utvecklingsmöjligheter, men med tanke på tiden på dygnet, fru ordförande, ska jag bara säga att jag är glad över utskottets ställningstagande i denna fråga.

MAJ-LIS AASA:

Fru ordförande, biskopar, ledamöter och åhörare! Jag yrkar bifall till reservationen. Först av allt vill jag tacka kyrkomötet för att ni har gett utlandskyrkan rätten av vara representerad här. Det känns jätteroligt att få vara med och skapa lite historia.

Någon sa att om man minskar antalet ledamöter kan förlusten i representationen bli större än vinsten som kommer med att man minskar antalet ledamöter. Dessutom kanske det drabbar glesbygden och olika fromhetsinriktningar. Det tänkandet kanske bygger på att det är bättre ju fler som kan känna att de har en företrädare här i kyrkomötet. Det behöver ju inte vara så. Den representativa demokratin bygger på idén att några få kan representera många. Men därmed kan man ju inte säga att antalet 251 är så där magiskt eller kanske idealiskt. Det är bara hur det har varit.

Om du då sedan drar konsekvensen av begreppet förlust i representation, färre ledamöter, borde ju dessa företrädare säga att om man fördubblar eller tredubblar, blir det tredubbelt så bra för glesbygden eller fromhetsinriktningarna. Hur många ledamöter ska vi då ha? Kan det ses som en ekonomisk eller organisatorisk fråga? Med det omtalade överskottet kanske det inte är så angeläget. Kyrkomötet har ju beslutat om nedskärningar förut. I utlandskyrkan har vi fått vara med om det, litegrann osthyvelsprincipen. Ett exempel var Hamburg. Det fanns 600 svenska familjer där och de hade en svår tid. De sålde kyrkobyggnaden, de tog bort 4 anställda och fick en präst kvar. Det skulle sparas. Det finns ju församlingar i Sverige, där det sparas också. Jag tänker därför att det kanske inte är nödvändigt att det blir ett mer demokratiskt kyrkomöte med samma eller fler ledamöter och kanske inte heller mindre demokratiskt om det blir färre. Jag tror att den representativa demokratin kan fungera på båda sätt. Det handlar om ekonomi och vad som kan fungera. I USA säger vi *supersited*, gör det större, blir det bättre? eller *minimised*, blir det sämre om man gör det? Vad blir konsekvenserna? Fundera på det.

Jag yrkar bifall till reservationen.

INGRID SMITTSARVE:

Ordförande, ledamöter, biskopar och övriga åhörare! Jag yrkar bifall till utskottets förslag. Det här är fjärde perioden som jag är ledamot av kyrkomötet. Det har under åren varit många debatter av olika karaktär. Jag har upplevt en del kanske onödigt långdragna debatter, där talare efter talare har upprepat vad som tidigare har sagts. Men dess bättre har jag upplevt många fler debatter, som har varit intressanta och givande att delta i och lyssna på. Jag har fått mycket insikter och kunskaper med mig hem, användbara för min egen del och för att kunna dela med mig i olika sammanhang. Det är min bestämda uppfattning att det är bra att det är många som möts, att det är många med olika bakgrund och erfarenheter som möts och utbyter kunskap och åsikter och beslutar i övergripande frågor. Vi har representation från olika nomineringsgrupper från olika delar av landet och nu också från utlandet.

Jag tror precis som utskottet skriver, att en minskning av antalet ledamöter skulle minska representativiteten och demokratin i Svenska kyrkan. Det ser så olika ut. Det är ett begrepp som har blivit som ett mantra ibland annat i våra utredningar. Det ser så olika ut i olika landsändar i de olika delarna av Svenska kyrkan och det ser så olika ut i våra nomineringsgrupper och i våra församlingar. Vi har en stor spännvidd bland våra medlemmar. För att olika uppfattningar ska komma fram behöver vi vara många som möts. Svenska kyrkan är en väldigt stor organisation med 6 till 7 miljoner tillhöriga. Det kan därför inte anses orimligt att vi har ett högsta beslutande organ med 251 ledamöter. Visst kan man låta kyrkostyrelsen utreda representativiteten i kyrkomötet men inte med syftet att minska antalet ledamöter. I så fall förutsättningslöst, och då är den utifrån de mjuka värdena såsom kontaktskapande och utbyte av kunskap och erfarenheter.

Men eftersom detta inte är meningen i motion 2014:26, yrkar jag avslag på den och bifall till utskottets förslag.

OLLE REICHENBERG:

Fru ordförande, kyrkomöte, biskopar! Frågan om en minskning av antalet ledamöter här i kyrkomötet är ju inte ny och den har diskuterats vid många tillfällen. Argumenten för en minskning handlar bland annat om att göra vårt arbete mindre tungrott men också att hålla kostnaderna och administrationen nere. Mot detta anføres ofta, precis som har sagts, att det skulle kunna äventyra representativiteten, men då måste man ändå också fråga sig, hur många ledamöter som den perfekta representativiteten innebär. Hur vet vi att det är just 251 som i detta fall är det heliga talet? Varför inte 201 eller 301 eller något annat? Jag tycker det känns väldigt svårt att förstå varför just 251 innebär den perfekta representativiteten. Jag tycker heller inte att vi i sammanhanget ska glömma att vi har ett system med utjämningsmandat. I en sådan här utredning skulle man också kunna titta på hur man kan hantera dem för att vidmakthålla en god representativitet.

Motion 2014:26 av Mats Hagelin och Margareta Nisser-Larsson föreslår inte ett fixerat antal ledamöter i kyrkomötet, utan ett uppdrag till kyrkostyrelsen att låta utreda och lämna förslag på ett minskat antal. Jag vill då yrka i enlighet med reservationen i Organisationsutskottets betänkande 2014:6, som innebär bifall till motion 2014:26.

ANTON HÄRDER:

Ordförande, ledamöter och biskopar! Ingrid talade så väl för utskottet att jag inte ska bli långrandig. Jag vill ändå säga att vi ju har minskat antalet ledamöter till 249 för att bereda plats för utlandskyrkans två personer. Samtidigt har vi minskat antal dagar för våra sammanträden.

Bifall till utskottet som föreslår att kyrkomötet beslutar avslå motion 2014:26.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 101.